

Daens vandaag

Priester Daensfonds vzw

bpost

PB-PP | B-35036
BELGIE(N) - BELGIQUE

Afgiftekantoor 9450
Haaltert

P.4

**Waar officiële instellingen tekortschieten,
springen vrijwilligers in de bres**

Opinieblad voor een warme samenleving

Tijdschrift van het Priester Daensfonds ■ 43ste jaargang nr. 1 - 2019 ■ Driemaandelijks tijdschrift
Toelatingsnummer 3775 ■ Erkenningsnummer P4A8022 ■ Afgiftekantoor: 9450 Haaltert
Verantwoordelijke uitgever: Vicky De Wolf, Middelkouter 68, 9450 Haaltert

U wilt verder geïnformeerd worden?

Priester Daensfonds vzw organiseert de jaarlijkse Daensdag (eerste zondag van juni), de poëtisch-muzikale wandeling in het spoor van Daens, studiedag laatste zaterdag van augustus, de samenkomst bij het Daens-familiegraf in Aalst op 1 november. Het leden-/opinieblad 'Daens Vandaag' ligt viermaal per jaar in de bus. Het Priester Daensfonds publiceert, werkt mee aan talrijke initiatieven (in 2018: Arte-concert met 'Daens'-filmmuziek; plaatsing erfgoedborden op het Werfplein in Aalst; schenking Daensboeken aan Utopia, Aalst; IJzerbedevaart; publicaties van historicus dr. Hendrik Strijpens; Comité Werken aan Vrede, Atletiekclub Land van Aalst en de jaarlijkse Priester Daens Vredesloop) en ligt mee aan de basis van het wijkgezondheidscentrum Daenshuis.

Het Priester Daensfonds is 62 jaar actief (ontstaan naar aanleiding van de oprichting in 1957 en fondsenwerving van en voor het Daensmonument op het Aalsterse Werfplein. Het tijdschrift 'Daens Vandaag' bereikte de middelbare leeftijd van 42 jaar. gelukkig leven we in tijden waarbij leeftijd niet langer de alle bepalende factor is om zich alsnog jong en dynamisch te voelen en te uiten.

Het Priester Daensfonds verwijst naar de krachtige inspiratiebronnen die priester Adolf Daens en de daensisten aanreikten: solidariteit, rechtvaardigheid, gelijkwaardigheid, armoedebestrijding en positieve identiteitsbeleving.

U wilt verder geïnformeerd worden?

De vlotste wijze hiertoe is het opnemen van het lidmaatschap. Voor 15,00 euro bent u tot eind 2019 lid/abonnee. Scholieren en studenten betalen 7,50 euro.

Overschrijven op rekeningnummer: BE40 7370 2745 3063 van het Priester Daensfonds vzw, Aalst.

Uiteraard is een hoger bedrag overschrijven een te overwegen optie.

Daens vandaag

Laten we daarom handelen zoals o m Welzijnsschakels vzw., en geloven dat gelijke kansen begint met elkaar te ontmoeten. Vertrekken vanuit solidariteit en openheid voor ieders sociale, culturele of levensbeschouwelijke achtergrond. Daardoor kunnen we onszelf zijn, in persoonlijke contacten, gespreksgroepen, bij ontspannende of leerrijke activiteiten of wanneer we elkaar steunen. We waarderen daarbij de krachten, talenten en vaardigheden van iedereen. We groeien samen, zo staan we sterker in het leven. We zetten onze ervaring en kennis in om onze omgeving bewust te maken van het onrecht van uitsluiting door armoede of afkomst. Samen met anderen laten we onze stem horen vanuit wat ons bekommert. We werken mee aan een rechtvaardige en duurzame samenleving en aan een beleid waarin iedereen meetelt.

Beste 'Daens Vandaag'-lezer,

In het vorige nummer had ik het over de vrede in de wereld. Maar laat ik het dit keer wat dichters bij ons zoeken.

Onlangs kon ik het armoederapport van Welzijnszorg doornemen.

Is het niet intriest te moeten vaststellen dat er in onze welvaartsmaatschappij nog steeds armoede is en dat die zelfs nog toeneemt!

Is het niet frappant te moeten lezen dat in Vlaanderen in 11 gemeenten meer dan 20% van de kinderen in armoede leeft, en er is zelfs een gemeente met meer dan 38% kinderarmoede. (zie De lokale armoedebarmometer van vzw Welzijnszorg).

Het licht knippert op oranje schrijft Welzijnszorg!! De kinderarmoede stijgt, de energiearmoede stijgt, de OnderwijsKansarmoedeIndex stijgt, het aantal aanvragen voor een leefloon stijgt ...

Armoedebestrijding is een zaak van basisrechten die een samenleving voor iedereen moet garanderen. We moeten mobiliseren, sensibiliseren én samenwerken!

De baseline van Welzijnszorg "Samen tegen armoede" is geen holle slogan. Het belang van samenwerkingsverbanden en vrijwilligersbetrokkenheid mag niet overschat worden.

Armoede kan niet enkel bestreden worden door privé-initiatief, vrijwilligersinzet of caritatieve initiatieven. Neen. Het draagvlak, het netwerk moet er net mee voor zorgen dat de gewone burger (jij en ik) wakker wordt, schrijft Welzijnszorg.

Laten wij in nagedachtenis van Adolf en Pieter Daens onze stem horen, zodat er van onderuit druk ontstaat die onze beleidsmakers in de goede richting stuurt.

AALSTERSE VREDESPRIJS ALS INDICATOR VAN HET TEKORTSCHIETEN VAN DE OVERHEID

BROEIKLAS EN SHELTER VORMEN SAMEN
DE JONGSTE LICHTING VREDESPRIJSLAUREATEN

Een januarizondag in het Vredeshuis aan de Aalsterse Nieuwbeekstraat biedt het terugkerend tafereel van de voorstelling van de nieuwe Vredesprijslaureaat door zijn/haar voorganger. De oogst van de jongste lichting was deze keer dubbel: Broeiklas en Shelter. José Gavilan, laureaat van de vorige editie, stelde de nieuwe laureaten voor en voegde daar terechte bedenkingen (over de overheid) aan toe.

José Gavilan, laureaat vorige editie van de Aalsterse Vredesprijs

Stefaan Van den Abbeele, voorzitter Vredeshuis-Aalst/
Comité Werken aan Vrede leidde de prijsuitreiking in.

José Gavilan: “Niets valt zo moeilijk te organiseren, niets maakt zo weinig kans op succes, niets is zo gevaarlijk bij het doorvoeren ervan, als vernieuwingen.” Want “wie zich daarvoor inzet, maakt zich allen die van de oude situatie profiteerden tot vijanden – terwijl hij op weinig enthousiasme mag rekenen bij hen die uit de nieuwe toestand profijt zouden kunnen halen. Hun lauwheid spruit voort, enerzijds uit vrees voor de tegenstanders die zich op statuten en tradities kunnen beroepen; anderzijds uit het feit dat mensen over het algemeen achterdochtig zijn en nieuwigheden nooit echt vertrouwen voordat zij er beter van zijn geworden. Bijgevolg zullen allen die tegen veranderingen gekant zijn, bij elke gelegenheid fanatiek ten aanval blazen, en zullen de voorstanders liever de kat uit de boom kijken. Met als resultaat dat de positie van de vernieuwers en hun medestanders altijd gevaar loopt”.

Ik moest aan dit citaat van Machiavelli uit 1532 denken toen ik de pen nam om mijn voorstelling van Broeiklas, één van twee laureaten van de Vredesprijs dit jaar, voor te bereiden.

Want – en dit is mijn vraag- hoe verklaar je dat 70 jaar na de komst van de eerste Italianen en 50 jaar na die van de eerste Marokkanen en Turken de schoolresultaten van jongeren met een migratieachtergrond in Vlaanderen nog steeds een duidelijke achterstand vertonen?

Wel het blijkt dat veranderingen nodig om collectieve en maatschappelijke problemen aan te pakken binnenin bestaande structuren niet zo vanzelfsprekend zijn. Vandaar mijn verwijzing naar Machiavelli.

Een oplossing bieden aan dergelijke maatschappelijke problemen vereist daarom een doordachte aanpak. Verschillende strategieën zijn mogelijk. Eén ervan is het organiseren van alternatieven naast de bestaande structuren. Het voordeel daarvan is dat deze aanpak niet als een bedreiging van het bestaande wordt gezien.

In Aalst hebben verschillende personen met ideeën over dit soort initiatieven gedroomd. Ik kan getuigen dat ook Theo Nsengimana één van hen is. Maar helaas is daar tot vorig jaar – tot het ontstaan van Broeiklas - weinig concreets uit voortgevloeid. En toegegeven: de uitdaging was groot. Want hoe begin je een initiatief met kwetsbare mensen wanneer je eigenlijk niet zeker bent of je wel toegang hebt tot betaalbare lokalen en middelen; wanneer je niet weet of je wel voldoende vrijwilligers zal vinden en voldoende kinderen

zal bereiken? En dit gedurende minstens een paar maanden. Zullen ouders het nodige vertrouwen in het initiatief [blijven] stellen? Zullen vrijwilligers zich voldoende gesteund en gewaardeerd [blijven] voelen door de ouders? En: Hoe zullen de scholen en andere actoren reageren?

Daarom denk ik dat Theo Broeiklas bij de aanvang terecht het als een “kamikaze operatie” aanwees. Er was en is veel moed en inspanning nodig om dergelijk initiatief van de grond te krijgen. Het succes ervan is zonder twijfel te wijten aan het vele werk van de initiatiefnemers in de opstartfase. Zij hebben een groot aantal potentiële partners één per één moeten aanspreken om zich te kunnen verzekeren van de steun voor het project bij de start: het OCMW voor de lokalen, de provincie voor middelen, scholen in de omgeving voor de kinderen en in eerste

instantie ODICEE voor stagiairs om kinderen te begeleiden.

Verzekerd van deze steun kon Broeiklas in november 2018 van start. En de respons bij ouders en kinderen was groter dan initieel verwacht.

Vandaag kan Broeiklas haar werk verder zetten dankzij de steun van talrijke vrijwilligers. Maar de coördinatie en opvolging vraagt veel tijd om het alleen met vrijwilligers te blijven volhouden. En dus werd de aanwerving van een halftijdse werkracht nodig en is die mogelijk geworden, dankzij bijkomende financiële steun voorlopig toereikend voor een halfjaar.

En hiermee komen we tot één van de grote paradoxen van vandaag. Er is een groot maatschappelijk draagvlak – ook politiek – voor initiatieven om de leerachterstand weg

te werken – Broeiklas is hiervan het levend bewijs -, maar blijkbaar is een structurele aanpak vandaag helaas nog niet aan de orde van de dag. En moeten we met zijn allen waken dat Broeiklas verder kan blijven bestaan.

De tweede laureaat is Shelter. Het initiatief is gegroeid uit schaamte, kwaadheid en droefheid na het overlijden van Jordy Brouillard, de jongen die op zijn 18de omkwam van ontbering in een tentje. Misschien herinneren jullie zich nog de krantenkoppen uit 2016 wel “Jongen uit instelling sterft alleen in tentje”, “Het tragische levenseinde van instellingenkind Jordy”, “Jordy gestorven van honger en dorst op drukste plek van Gent”.

Het overlijden van Jordy bracht een gat in het welzijnswerk aan het licht. Kwetsbare jongeren worden vanaf 18 jaar niet meer begeleid. Naar de letter van de wet zijn jongeren zoals Jordy volwassen en dus in theorie in staat om op eigen benen te staan. Omdat dit - zoals het tragisch overlijden van Jordy helaas aantoonde - niet voor alle jongeren het geval is, hebben de initiatiefnemers van Shelter de handen in elkaar geslagen. vzw Shelter biedt onderdak aan meerderjarige jongeren die op eigen benen moeten staan, maar daar niet klaar voor zijn. Shelter is een huis waar jongeren de tijd, ruimte en begeleiding krijgen om op adem te komen, waardoor ze kunnen groeien en zelfredzaam worden. Shelter geeft vijf jongvolwassenen de kans een jaar te verblijven in een pand in het centrum van Aalst. Vrijwilligers staan hen bij om te leren hoe ze een persoonlijk budget beheren, hoe ze sociale contacten onderhouden, hoe ze gezond en veilig leven, eventueel individuele psychische begeleiding kunnen aanvragen, opleiding volgen en werk kunnen zoeken. De jongeren betalen een kleine bijdrage voor hun verblijf in Shelter.

Jongeren met problematische thuissituaties en zonder eigen netwerk worden pas “losgelaten” na een beoordeling. En het is uitdrukkelijk de bedoeling dat de buddies, die hen in Shelter begeleiden, nog bereikbaar en aanspreekbaar zijn door de jongeren na hun vertrek uit de woning.

Net als Broeiklas is Shelter ontstaan buiten de bestaande structuren en vraagt de opstart moed om een sprong in het duister te wagen. Net als voor Broeiklas bestaat er voor de werking van Shelter een groot draagvlak. Ook bij het welzijnswerk. Financieel hebben de initiatiefnemers voldoende fondsen weten te werven, waardoor ook Shelter nu een halftijdse werkracht heeft weten aan te werven. Het initiatief is echter kleinschalig. Shelter beschikt nu slechts over één huis. Maar de initiatiefnemers willen meer jongeren kunnen begeleiden. Daarom zijn zij op zoek naar een tweede huis en voelen zij ook heel sterk de nood aan doorstroomwoningen en aan betaalbaar wonen in Aalst, waar de jongeren na hun verblijf in Shelter terecht komen.

Ter afsluiting geef ik nogmaals het signaal mee van het Comité Werken aan de Vrede met de keuze van Broeiklas en Shelter als laureaten van de Vredesprijs: waar officiële instellingen (bv. jeugdzorg en onderwijs) tekortschieten, springen vrijwilligers in de bres om elk kind en elke jongere voor te bereiden op een optimale toekomst.

■ José Gavilan

Ik begrijp er niets van?

Wat moet ik eigenlijk doen bij deze opdracht?

Kan er mij iemand het nog eens uitleggen?

Ik kan me moeilijk concentreren.

Pfff, weeral slechte punten.

Ik heb geen zin om nog te werken voor school.

Hoe moet ik beginnen aan mijn grote toetsenweek?

laureaat 'Broeiklas'

ANSE DE MIL: "Die vragen stellen kinderen die bij Broeiklas aan de deur kloppen.

Ook ouders die worstelen met vragen:

*Ik kan mijn kind niet helpen
hoe ik het zou willen.*

*Ik leg het anders uit aan mijn kind
waardoor mijn kind nog meer verward is.*

*Ik beheers de Nederlandse taal
onvoldoende om mijn kind
echt te kunnen helpen.*

Broeiklas kan een waardevolle oplossing aanreiken voor deze vragen en bezorgdheden.

De Vredesprijs is dan vooral ook een erkenning voor de inzet van de meer dan 35 vrijwilligers van Broeiklas. Met hart en ziel zetten onze vrijwilligers zich in, week na week, om kwetsbare kinderen te helpen bij hun huiswerk.

Ja, kwetsbare kinderen en ook kwetsbare gezinnen... Kwetsbaar omdat ze de Nederlandse taal meestal niet machtig genoeg zijn. Kwetsbaar omdat ze onvoldoende financiële middelen hebben om de gewenste ondersteuning te krijgen. Kwetsbaar omdat ze de onderwijstaal niet altijd even goed begrijpen.

Broeiklas wil deze kinderen doen groeien, sterker maken, een 'boost' geven in hun zelfvertrouwen en zin doen krijgen om naar school te gaan om leuke dingen bij te leren...of soms ook minder leuke dingen bij te leren.

Broeiklas wil de studiebegeleiding optimaliseren door bijvoorbeeld contact op te nemen met zorgcoördinatoren of met leerkrachten van de kinderen. Zo kan elke vrijwilliger meer op maat van elk kind werken. Het is fantastisch om te zien hoe onze kinderen na de studiebegeleiding met een lach op hun gezicht komen vertellen: "NU snap ik het eindelijk!"

De vrijwilligers van Broeiklas zijn helden voor onze kinderen!

STUDIEBEGELEIDING

Voor het succes van elk kind op school

De Gendarmerie, Denderstraat 22, 9300 Aalst
Coördinator: broeiklasvzw@gmail.com

Met Broeiklas willen we niet alleen dat de schoolprestaties van de leerlingen vooruit gaan, maar we hebben ook heel wat andere doelen voor ogen. Ouders zelfstandiger maken door tips en vaardigheden aan te leren zodat ze later hun kind zelf nog beter kunnen ondersteunen.

Samen met andere organisaties willen we ouders ook sterker maken en hen stimuleren om betrokken te zijn bij het schoolwerk van hun kind.

Broeiklas informeert hen niet alleen over het schoolsysteem maar ook over andere initiatieven die genomen worden in Aalst. Zo vertellen we hen ook over het bestaan van bijvoorbeeld de Uitpas, over Babbelonië, over taalbubbels,...

Samen met alle vrijwilligers en partnerorganisaties willen we de slagingskansen in het onderwijs van kinderen uit kwetsbare gezinnen verhogen.

Bij Broeiklas weten we dat elk kind talenten heeft. Ongeacht afkomst, religie, huidskleur, taal geloven wij er in dat we kunnen helpen om deze talenten verder te ontwikkelen.

We zijn dan ook uitermate fier dat we deze Vredesprijs in ontvangst mogen nemen. Deze erkenning is dan hartverwarmend en geeft ons nog meer goesting om er voor te gaan."

laureaat 'Shelter'

Onze vrijwilligers zijn stuk voor stuk mensen die zich elk op hun manier inzetten zodat we een verschil kunnen maken voor onze jongeren.

Er zijn buddy's die een gans traject afleggen met de jongeren, vaak met vallen en gelukkig terug opstaan. We kunnen hen alleen maar bewonderen om het geduld en het doorzettingsvermogen dat ze blijven aan de dag leggen, ook in moeilijke periodes. We hebben vrijwilligers die hun schouders zetten onder activiteiten om onze werking te financieren, die van onze evenementen een geoliede machine maken en met de glimlach structuur brengen waar chaos heerste. Er zijn de vrijwilligers die komen koken en poetsen met onze jongeren, om hen ook hierin sterker en zelfredzamer te maken. Onmisbaar zijn ze ondertussen geworden, ook om het luisterende oor dat ze bieden tijdens een soms vervelend taakje. We kunnen rekenen op sterke en bereidwillige handen die komen klussen en verhuizen, verstandige en creatieve zielen meedenken en ervoor zorgen dat onze werking bekendgemaakt wordt. Er is onze huisbaas, die 100 % achter onze werking staat en die ons zijn ouderlijk huis toevertrouwt, verschillende organisaties uit Aalst en omstreken die voor ons acties opzetten zodat we voldoende financiële middelen hebben om te blijven bestaan en verder te groeien.

Het blijft een feit dat Shelter voorlopig draait op middelen die we genereren uit giften, fondsen, acties en sponsoring. We hopen dat hierin verandering komt en dat ook overheden hun steentje bijdragen aan de zorg die we bieden aan deze kwetsbare doelgroep. Want dat we een verschil kunnen maken, daar zijn we ondertussen van overtuigd.

De afgelopen weken sloegen twee van onze Shelterjongeren hun vleugels uit om echt op eigen benen te gaan staan. Spannend en onwennig voor hen, maar ook voor ons.

De Vredesprijs is voor ons een erkenning, het sterkt ons in onze overtuiging om verder mee te werken aan een solidaire maatschappij, om tegengas te blijven geven aan de verharding die de kop opsteekt en te blijven geloven in zorg dragen voor elkaar. Dat solidariteit bestaat weten we maar al te goed, de vele mensen die zich belangeloos inzetten leggen het als een warm deken over onze vzw en onze jongeren.

Een samenleving kan alleen maar vredevol zijn als we solidair zijn met zijn die het meest kwetsbaar zijn, we denken dat dit ook de boodschap van vandaag moet zijn. We hopen de komende jaren nog veel te kunnen verwezenlijken en willen iedereen nogmaals bedanken voor het grote geloof in onze werking.

Shelter wordt gedragen door een breed netwerk

LIEVE ECKHOUT: "Gestart werd naar aanleiding van een vreselijke gebeurtenis, het overlijden van Jordy in zijn tentje 2.5 jaar geleden. Dit was voor ons de 'trigger' om iets in beweging te zetten. Niet om instanties die dag in dag uit met jongeren waardevol werk verrichten met de vinger te wijzen, maar wel om een aanvulling te zijn wanneer zij niet meer verder kunnen, vaak tot hun grote wanhoop. We wisten het niet op voorhand, konden het alleen maar hopen maar vanuit iets heel triest is iets heel mooi ontstaan, onze vzw Shelter.

De afgelopen twee jaren hebben we ondervonden dat solidariteit nog echt bestaat, dat mensen bereid zijn om engagementen op te nemen, de handen uit de mouwen te steken, hun kostbare tijd willen delen om te zorgen voor jongeren die kwetsbaar zijn. Shelter Aalst wordt gedragen door een breed netwerk van vrijwilligers, hier vandaag ook aanwezig. We willen deze Vredesprijs dan ook opdragen aan hen.

AGENDA

ZONDAG 2 JUNI 2019

Daensdag

9.30 u. Sint-Martinuskerk met homilie door diaken
Henri Hemelsoet (vzw De Tinten) en koor De 2eAdem
11 u. Werfplein

11.30 u. gastspreker: Kristin De Winter (Vlaams Vredesinstituut)

WOENSDAG
12 JUNI 2018

16.00 u.

KERK OUTER

DAENS viering

Gelegenheidstoespraak
door Vicky De Wolf,
voorzitter Priester Daensfonds

ZONDAG
23 JUNI 2019

16.00 u.

GROTE MARKT, AALST

5de poëtisch-muzikale Daenswandeling

aanvang in de feestzaal van
het Aalsters stadhuis met een programma
dat traditionele paden verlaat en
zoekt naar een osmose tussen
vertrouwelijk en vernieuwend

ZATERDAG 24 AUGUSTUS 2019

GERAARDSBERGEN

Daguitstap van het Priester Daensfonds

WOENSDAG
10 JULI 2019

KORTRIJK

GULDENSPOREN- HERDENKING

10.30 u.
gesprek over zinvolle invulling
Feest van de Vlaamse Gemeenschap

13.30 u.
korte wandeling langs merktekens van Vlaams bewustzijn
in het Kortrijkse straatbeeld

17.30 u.
Guldensporenherdenking met toespraken van gastspreker
Johan Velghe en de (nieuwe) minister-president.

VRIJDAG
1 NOVEMBER 2019
10.00 u.

BEGRAAFPLAATS,
LEO DE BETHUNELAAN, AALST

Allerheiligen

herdenking aan het Daens familiegraf

ZONDAG
17 NOVEMBER 2019
AALST

9de editie van de Priester Daens- Vredesloop

VOORJAAR 2019 PUURS **Musical Daens**

Beweegt de Vlaamse Beweging nog?

De Vlaamse Beweging heeft in de loop van de geschiedenis meer dan één naam en één gezicht gehad. Het Vlaanderen van Daens, van de Fronters en van vandaag hebben allemaal een ander gelaat, afhankelijk van de tijdgeest en de persoonlijke visie.

De daensisten vochten tegen armoede en kinderarbeid en spraken de taal die de arbeider verstond. De Frontbeweging kwam in opstand tegen de willekeur van hun vaak Franstalige officieren en was in se pacifistisch. De IJzerbedevaarten namen die erfenis over en waren getekend door de leuze "Nooit meer oorlog".

Maar er was toen ook een sociaal aspect dat werd gesymboliseerd door een intellectuele elite die wist wie de kleine man was en hoe hij leefde. Vlaanderen is echter altijd ook een broekas van discussie geweest die vaak aanleiding gaf tot onderlinge geschillen met het eigen gelijk als motto.

De Vlaamse Beweging van mijn humaniora had haar wortels in de jeugdbeweging, waar het woord idealisme niet weg te denken was. Maar op dat ogenblik wisten we amper wat de gevolgen waren van de overwinningsroes na Wereldoorlog II, de persoonlijke vetes, de betekenis van weerstand, collaboratie en repressie, bladzijden die we na zoveel

decennia nog altijd niet hebben omgedraaid. Op de universiteit werden we lid van het KVHV dat ongebonden was en stond voor de begrippen flamingant, cultuur (ik herinner me o.m. een unieke sessie met Godfried Bomans en talloze lezingen die onze blik verruimden) en sociaal engagement.

Maar op de achtergrond bleven de littekens van de tweede wereldoorlog. We kropen moeizaam recht, stapten in talloze betogingen, maar werden nooit elitair. Dat bewezen o.m. Maurits Coppieters en zijn verwanten

Wouter De Bruyne ►

Willy Kuypers, Nelly Maes en zoveel anderen die (zoals Daens) inzagen dat taal, verzoening en maatschappelijke betrokkenheid een eenheid vormden.

We gingen en gaan ook nu nog op zoek naar een eigen kleur, bepaald door een taal die meer en meer verdrongen en vervangen wordt door een soort tussentaal en een consumptie-Engels. Bepaald ook door een maatschappelijke betrokkenheid - ik denk aan wijkgezondheidscentra en instellingen als Poverello en talloze anderen die

zich zonder het van de daken te schreeuwen van dag tot dag belangeloos inzetten.

Ik denk aan onze cultuur waar mensen (de keuze is willekeurig) als de schilders Michael Borremans,

Luc Tuymans, Sam Dillemans, diverse architecten (denk aan het MAS in Antwerpen en de stadsbibliotheek De Krook in Gent), dichters als Leonard Nolens, Luuk Gruwez, Maud Vanhauwaert, componisten als Luc Brewaeys, Piet Swerts, Wim Mertens, musici als Philippe Herreweghe, René Jacobs, Sigiswald Kuijken en choreografen als Anne Teresa De Keersmaecker hun voetafdruk op de wereldkaart hebben gezet.

Alleen de politici denken op korte termijn, verwarren vaak gesprek met monoloog en

zitten in de salons eindeloos te broeden of plan B te koesteren. En of onze elite die schuilt onder een "ons kent ons"-mentaliteit in selecte clubjes, of die vaak ver weg van het plebs vergadert in de met prachtige wandtapijten behangen

paleizen zoals de Warande in Brussel de oplossingen biedt is zeer de vraag. En bij het lezen van de pers en het beluisteren van de media kom ik tot het besef dat de Vlaamse Beweging nagenoeg zoveel meningen als hoofden telt.

Maar toch kan iedereen het er over eens zijn dat triomfalisme, wegstijgen, aan de kant gaan staan, voor de dag komen met gemeenplaatsen (en ze zijn talrijk), navelstaren en gebrek aan nuanceren geen oplossing zijn. Men moet al blind of verblind zijn om niet te zien dat men van Polen en Hongarije over Oostenrijk tot Italië opschuift naar een soort eigenbelang dat naar populisme neigt. En onze politici zullen moeten inzien dat het geweldloze protest van een jeugd die zogezegd apathisch lijkt het best ernstig wordt genomen. Dat wordt nu van week tot week massaal bewezen. En wat zou onze priester Daens denken ? Wellicht zoals Angela Merkel die haar nek uitstak, - naïef en argeloos noemen cynici dat - maar voorlopig nog een baken is.

Conclusie: de Vlaamse Beweging kan een pioniersrol vertolken en haar stem laten horen in een land dat uitblinkt door een schimmige vorm van federalisme zonder

duidelijke contouren, en zich inzetten voor wereldproblemen als honger, migratie, opwarming van de aarde en vrede. Maar dan moeten de politici hun ware rol vertolken d.w.z. oog hebben voor het welzijn van het volk, en zich niet te veel richten op strategische trucjes en spelletjes schaaak die op lange termijn steriel zijn. En laten ze niet vergeten dat de kloof tussen rijk en arm, ook bij ons, groter wordt, dat het recht vaak krom is, dat de aanbidding van voetbalkoningen en andere idolen schone schijn is, dat stervende kinderen in Jemen ook mensenkinderen zijn, idem dito voor een politieke vluchteling uit Syrië of uit Irak en tenslotte dat het onderwijs, onze toekomst, niet afhankelijk mag zijn van regeltjes, dat de creativiteit van de leraars niet mag worden ondergesneeuwd en dat de "zin" van een cantate van Bach of een doek van Paul Klee best kan samengaan met het "nut" van de technologische vooruitgang.

■ Wouter De Bruyne

Zolang die vrouw uit het Rijksmuseum uit een kan in een schaal dag in, dag uit melk giet verdient de wereld geen einde van de wereld

5e poëtisch -muzikale Daenswandeling

zondag 23 juni 2019

16 u. start
in de feestzaal
van het stadhuis
van Aalst.

We brengen poëzie en muziek die origineel zijn, maar altijd verwant met de stilte, het licht en de vrede die het werk van Vermeer kenschetst.

Kaarten zijn tegen 10 euro verkrijgbaar bij de bestuursleden van het priester Daensfonds, door overschrijving op nummer BE 40 7370 2745 3063 van het priester Daensfonds (de kaarten liggen dan klaar) en aan de ingang van de Aalsterse stadsfeestzaal.

DEEL 2

DE ÉÉN ZIJN DOOD...

HOE PIETER DAENS IN DE KAMER VAN VOLKSVERTEGENWOORDIGERS KWAM ALS VERVANGER VAN DE OVERLEDEN ALOÏS DE BACKER

Het eerste deel van het relaas over de verhouding tussen daensisten en roelanders verscheen in vorig nummer van **Daens Vandaag** (nr. 4/2018). Anno 1898 zat het gezin De Backer financieel aan de grond en ging de gezondheid van Aloïs sterk achteruit. Het gezin verhuisde als gevolg van lastercampagnes en dreigingen van pastoor en onderpastoor naar Schaarbeek.

Parlementsverkiezingen 27 mei 1900

De verkiezingen van 27 mei 1900 waren de eerste in het stelsel van de Evenredige Verdeling. De aanhang van de Christen Democraten was ook buiten de Aalsterse regio zo sterk aangegroeid dat de tijd rijp was om politiek ook nationaal actief te worden. Voor de wetgevende verkiezingen van 27 mei 1900 stapte Adolf Daens - als gesuspendeerd priester volkomen geïsoleerd binnen de gelovige gemeenschap - op advies van Hector Plancquaert van het arrondissement Aalst over naar het arrondissement Brussel. Met deze strategische zet kon de radicale doch als niet-priester meer aanvaardbare De Backer naar Denderhoutem terugkeren en lijsttrekker worden van de Christene Volkspartij in zijn eigen Arrondissement Aalst.

Derde keer goede keer... De verkiezingen van 27 mei 1900 werden een persoonlijk succes voor de Backer die met vlag en wimpel werd verkozen. Met 1.150 naamstemmen deed hij beter dan zijn grootste politieke tegenstander in Aalst, Charles Woeste, de lijsttrekker der 'bewaarders', wiens invloed reikte tot bij de koning en zelfs tot in het Vaticaan in Rome: 1.104 voorkeurstemmen. De andere Katholieke boegbeelden baron Léon de Bethune en de Haaltertse Louis de Sadeleer katholiek volksvertegenwoordiger sedert 1882, advocaat en zoon van Jacques de Sadeleer, brouwer en gemeenteraadslid in Haaltert, haalden respectievelijk 998 en 859 naamstemmen. De Backer noemde hen ooit smalend: "de drij vreemdelingen en kasteelheren die het arrondissement Aalst vertegenwoordigen...".

Opvallend was het lage aantal naamstemmen van Pieter Daens: slechts 134 voorkeurstemmen waarvan slechts 76 in zijn eigen kanton Aalst waar De Backer er 475 haalde. In het kanton Ninove haalde De Backer 303 voorkeurstemmen, Pieter Daens 9. In het kanton Herzele De Backer 314, Pieter Daens 38.

Vleugelvorming

Hieruit blijkt dat de Christene Volkspartij toen reeds een feitelijke vleugelvorming kende: enerzijds de groep omheen De Backer die de ideologie die de partij bij haar stichting had meegekregen aankleefde, anderzijds de

groep omheen Daens met de nieuwe tussen 1893 en 1900 verworven aanhang die overwegend uit arbeiders bestond.

Op 17 juli 1900 legde De Backer de eed af als enig kamerlid van de Christene Volkspartij. Pas in 1902 kreeg hij het gezelschap van priester Daens die toen wel verkozen werd en met wie hij een tweemansfractie vormde van 1902 tot 1904.

Dank zij de verscheidenheid van de behandelde thema's, de uitvoerigheid en de methodische opbouw van zijn toespraken en tussenkomsten genoot De Backer meer aanzien dan priester Daens, vooral omdat hij in zijn optreden ook bezadigder was. Opvallend was de grote welwillendheid die hem door de rechterzijde werd betoond, Priester Daens daarentegen stuitte enkel op hun vooringenomenheid.

Voor De Backer en zijn aanhang van anti-socialistische en uitgesproken Vlaamsgezinde landelijke bevolking van landbouwers, kleine zelfstandigen en intellectuelen was de godsdienst de basis van de maatschappij. Hij wilde dus helemaal niet weten van een samenwerking met socialisten en/of liberalen die deze basis zou ondermijnen en de tegenwerking van de geestelijkheid rechtvaardigen.

De grootste teleurstelling die Aloïs De Backer moest verwerken was dat Priester Daens in de eerste jaren van zijn loopbaan als kamerlid geen enkel initiatief nam ten voordele van de Vlaamse ontvoogdingsstrijd. De Backer trad in het Parlement naar voren als een fel verdediger van de sociale en Vlaamse

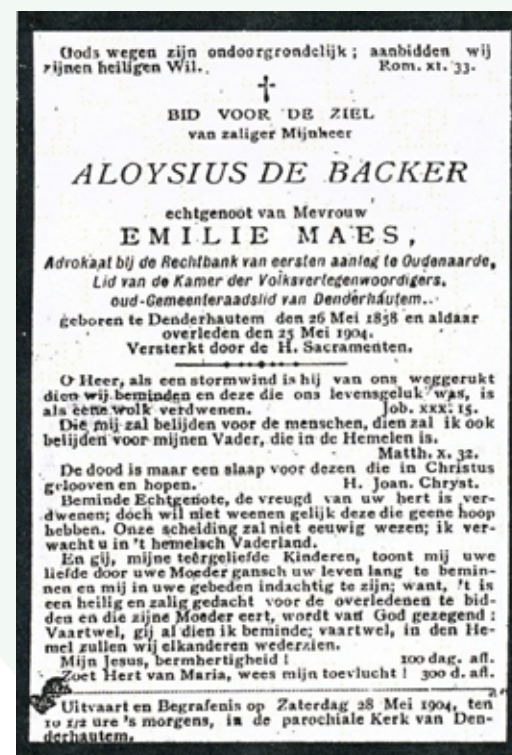
belangen op een ogenblik dat dit bij andere partijen nauwelijks aan bod kwam.

priester Daens en Aloïs De Backer belichaamden in het daensisme de eenheid door verscheidenheid. In het parlement was De Backers bezadigdheid inderdaad een nuttige correctie op de felheid waarmee priester Daens de behoudsgezinde tegenstrevers bestreed.

Over een scheuring was er echter allerminst sprake: er was uitsluitend een verschillende opvatting over de te volgen politieke weg. Frans-Jos Verdoodt merkt op dat men van die "vleugelvorming" zelfs vandaag nog altijd de tekenen kan zien in "de gemakkelijk aanwijsbare kernen van mensen die hun eigen daensistisch verleden en/of dat van hun ouders en grootouders levend houden."

Op de onvermijdelijke uitzonderingen na, staan Denderleeuw en Aalst dicht bij de gebroeders Daens, terwijl het overige deel van het arrondissement ideologisch eerder tot de oude aanhang van De Backer behoort.

Omdat het zowel priester Daens als de familie De Backer financieel erg slecht ging, werd voor de verkiezingen tussen hen beiden overeengekomen elkaar te steunen indien één van hen niet verkozen zou worden. De financiële overeenkomst Daens-De Backer bood een oplossing voor de twee verarmde families: De Backer zou een tijdlang zijn wedde van parlamentslid (4.000 frank per jaar) delen met priester Daens mocht deze laatste in Brussel, tegen de verwachtingen in, toch niet verkozen geraken.

Op die manier zou priester Daens, niet meer verkozen in 1898, ook niet langer afhankelijk zijn van het slinkende fortuintje van zijn broer Pieter. De financiële overeenkomst moest slechts tot 1902 worden nageleefd aangezien Priester Daens reeds in 1902 in Brussel verkozen wordt.

Verkiezingen 29 mei 1904

Op 29 mei 1904 mochten er in Aalst voor het eerst 5 volksvertegenwoordigers worden gekozen.

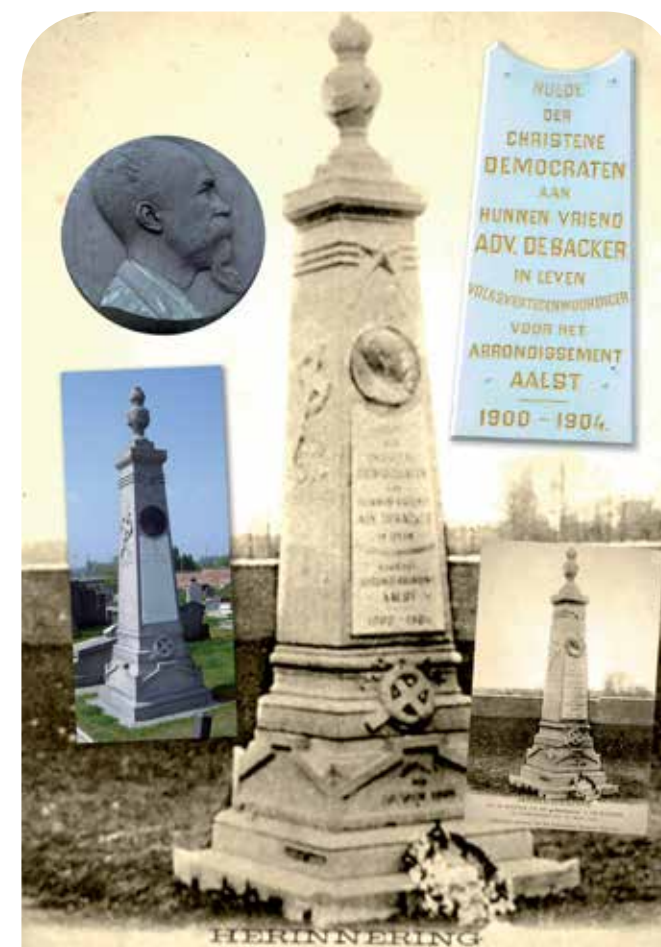
De Backer was lijsttrekker maar zijn afgetakeld lichaam was zo verzwakt dat hij op dokters bevel verplicht het bed moest houden. De daensisten werkten zich de ziel uit het lijf op kiesmeetings om hem te laten herverkiezen. De Backer had zich te pletter gewerkt voor zijn ideaal en overleed op woensdagnamiddag, 25 mei 1904 om 16 u., slechts 46 jaar oud.

Het nieuws van zijn dood op enkele dagen vóór de verkiezingen kwam voor zijn tegenstanders wel heel gepast:

De ingetogen sfeer bij de begrafenis van De Backer werd echter grondig verstoord door de tegenstanders van de Christene Volkspartij die in de nacht van 26 op 27 mei groene affiches hadden aangeplakt in de straten van Denderhoutem en in de 71 andere gemeenten van het arrondissement Aalst: "De Backer is dood en zijn lijst is ook dood. Vruchteloos voor hem nog te stemmen."

De Backer werd met vlag en wimpel verkozen. Zijn herverkiezing dient beschouwd te worden als het ultieme laatste eerbewijs van het volk dat hij zo lief had. Eerbetoen? Zeker, maar ook uit dankbaarheid voor de man die er altijd stond voor de kleine man.

Opmerkelijk in de uitslag was het aantal voorkeurstemmen dat hij behaalde: 575, meer dan het dubbele van Pieter Daens 233.

Wat een huishouden van
Man, Vrouw en 2 kinderen
noodig heeft per week

Huishuur	2,50
Petrol	0,34
Aardappels 18 kil. aan 10 ctm.	1,80
Kolen 50 kilos	1,60
Brood 12 kilo aan 0,25 fr. de kil.	3,00
Suikerij 500 grammen	0,22
Boter-Margarina 1000 grammen	1,10
Vet 500 grammen aan 2,20 fr. de kil.	1,10
21 pinten botermelk aan 0,02 fr. de pint	0,42
Rijst 1 1/2 kil.	0,20
Zout 1 kil.	0,07
Bloem en Koffie	1,10
Groenten per week	0,75
Vermicel	0,12
Zeep 1 kil.	0,40
Washpoeder 500 grammen	0,15
Zondag noonmaal 750 gr. vleesch	1,50
Onderhoud-kleederen en meubels	2,50
Tabak en baard	0,30
Ziekent. en Hervrezer. man en vrouw	0,47
Vakvereniging	0,20
Pensioen man en vrouw	0,25
Hout per week	0,15
Drinkgeld voor den man per week	0,30
	22,57

De Katholieken hadden het heel moeilijk met de kiesuitslag die de groene socialist Pieter Daens in de Kamer bracht naast zijn broer Adolf, verkozen in Brussel. Hem werd verweten aan lijkpikkerij te hebben gedaan door beloften meer dan 2000 kiezers, uit medelijden voor de weduwe en weezen van den afgestorvene voor hem te doen kiezen.

In de brochure Eerlijkheid & Vrijheid - Pieter Daens (1842-1918) uitgegeven door de stad Aalst naar aanleiding van de gelijknamige tentoonstelling verwijzen de stellers op blz. 41 naar een pamflet van Pieter Daens waarin hij in het parlement opsomt wat een gezin nodig heeft om te leven in 1906. Eerlijkheidshalve mochten ze er wel bij vermelden dat Pieter Daens de mosterd haalde in een verkiezingspamflet van De Backer uit 1900.

Of Pieter Daens zijn belofte om ieder jaar 1.000 frank van zijn parlementaire wedde af

te staan aan mevrouw De Backer al dan niet is nagekomen kon ik nergens terugvinden. In de zitting van donderdag 22 december 1904 zetten niet de gebroeders Daens maar wel de Katholieke volksvertegenwoordiger Henry Carton de Wiart, de grote opponent van Daens, een agendapunt op de kame-ragenda om aan de weduwe De Backer een weduwepensioen van 2.000 frank toe te ken-nen zoals aan de weduwe van de socialist Gustave Defnet.

De waarheid verplicht ons ook te schrijven dat Pastoor Van de Putte van Denderhoutem (de broer van de uitgever van "De Denderbode") meer dan waarschijnlijk na de verzoening aan het sterfbed van De Backer zijn relaties met succes had aangewend om een overlevings-pensioen aan de 34-jarige weduwe De Backer in de Kamer gestemd te krijgen.

Een jaar later brengt Pieter Daens in De Werkman van 21 april 1905 hulde aan De Backer, en roept "al de Vrienden, Demokraten, Franschmans en Belgische werklieden" op om een laatste maal hulde te brengen aan "onzen betreurden Volksvriend" bij de inhuldiging van het grafmonument op het kerkhof van Denderhoutem.

De Backer zag de partij als een middel om de oppermachtige Katholieke Partij te dwingen democratischer, socialer, Vlaamsgezinder te worden zodat de ontvoogdingsstrijd van het volk zo snel mogelijk kon leiden tot afdoende structurele hervormingen.

Zijn hardnekkige Vlaamsgezindheid was beduidend meer dan een taalstrijd: het "Vlaamsch" was het onmisbaar middel in zijn

door-en-door sociale strijd om - via onderwijs en ontwikke-ling – de achtergestelde Vlamingen recht en vrijheid te laten verwerven en hen via een betere sociale status welvarender te maken. In het parlement was De Backers bezadigdheid een nuttige correctie op de felheid waarmee priester Daens de behoudsgezinde tegenstrevers bestreed.

Adolf Daens en Aloïs De Backer belichaamden in het daen-sisme de eenheid door verscheidenheid.

Pieter Daens zou volksvertegenwoordiger blijven tot 26 maart 1918. Vanaf 1907 namen de interne strubbelingen tussen Pieter Daens en Hector Plancquaert echter dermate toe dat de partij een deel van haar aanhang verloor.

Na 1910 probeerden jonge elementen, de zogenaamde Jong-daensisten, de partij er bovenop te helpen. Ze slaagden erin om opnieuw een beperkte samenwerking tot stand te brengen tussen de verschillende afdelingen en fracties. Bij de parlementsverkiezingen van 1914 behaalde de daensistische lijst 28 % van de stemmen, wat jammer genoeg net niet genoeg was voor een tweede parlements-zetel voor Hector Plancquaert. Pieter Daens bleef als enige volksvertegenwoordiger zetelen, en voor Plancquaert was dit de zoveelste ontgoocheling in zijn eeuwige politieke loopbaan-zonder-mandaat.

In Denderhoutem bleven de Christen Democraten een sterke aanhang hebben. In die mate zelfs dat op zondag 22 maart 1914 Pieter Daens en Hector Plancquaert het nieuwe lokaal "De Volkswil" feestelijk kwamen inhuldigen.

Zondag te DENDERHAUTEM voor d'Inhul-diging van 't Lokaal DE VOLKSWIL: Een zee van volk, vier Muzieken, aanspraken door Daens en Plancquaert; nieuw Volksgezang; men ziet het: De geest van den onvergeetbaren De Bac-ker leeft in de zielen der volkeren; elk zal zijn beste doen voor de kristene eerlijke Volks-macht, nu dat de Klezers zoo schandig, zoo wreed, zoo eerloos bedrogen zijn door de Ka-tholieken.

Op 28 juni van datzelfde jaar - 10 jaar na het overlijden van De Backer - herdachten zijn aanhangers hem. Na de hul-diging aan het graf van de Backer ging het naar het lokaal "De Volkswil" waar Plancquaert de menigte toesprak en Pieter Daens een dankwoord uitsprak.

De Eerste Wereldoorlog zou de activiteiten van de daen-sisten grotendeels stilleggen. Weer zouden de kopstukken elk op een andere manier omgaan met de nieuwe situatie. Pieter Daens bleef in Aalst actief in het volkshuis van de daensisten, het lokaal Volksverheffing, waar hij poogde niet te verzaken aan de doelstellingen van de Christene Volks-partij. Hij zou tot aan zijn dood in 1918 zuiver daensist blijven.

■ Luc Pots - medewerker Heemkundige Kring Haaltert

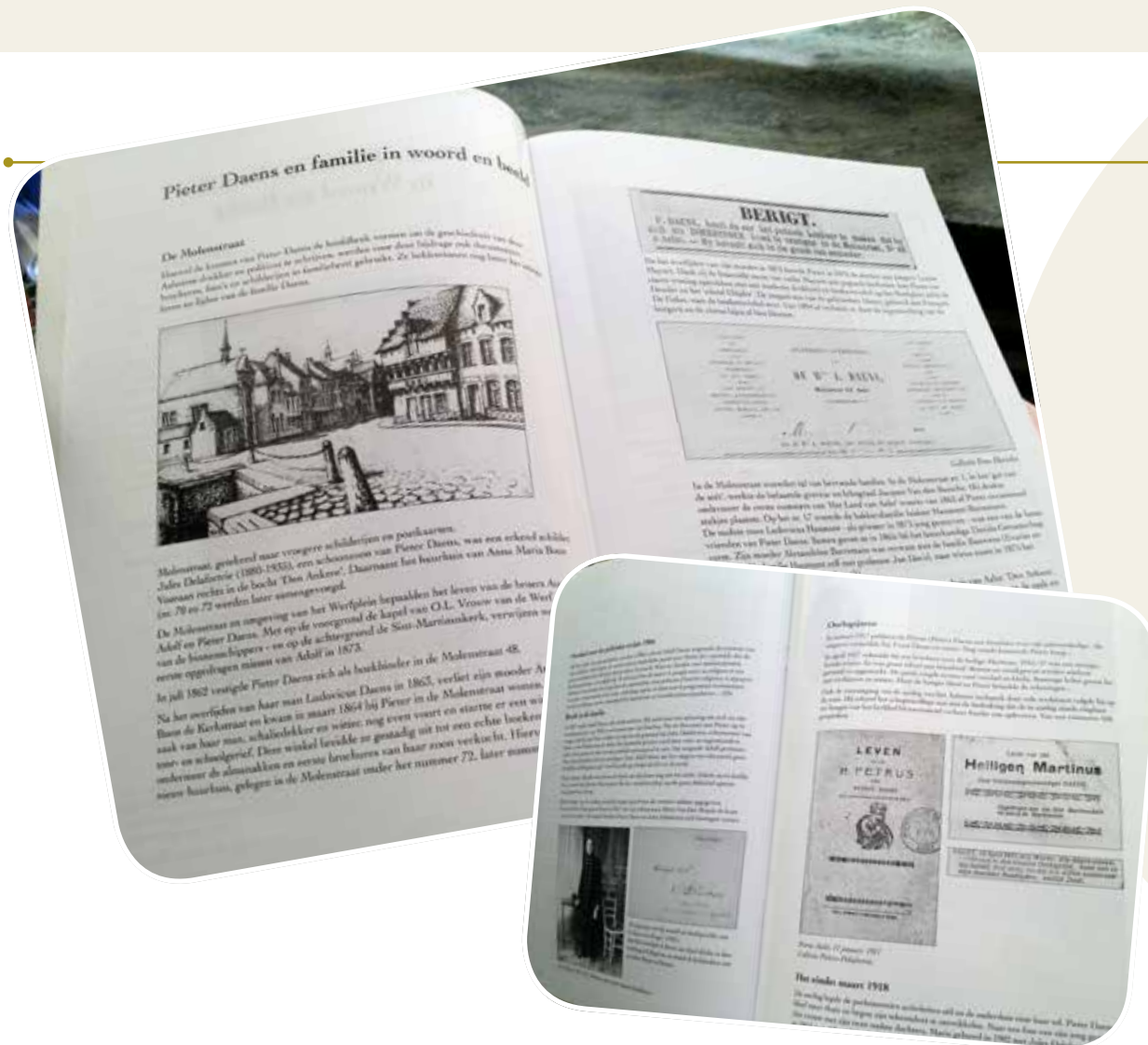
ALOÏS DE BACKER EN HET DAENSISME - DE MAN EN ZIJN TIJD

Luc Pots(2014)

Op 18 december 2014 is het 175 geleden zijn dat pries-ter Adolf Daens werd geboren. Die verjaardag was een aanleiding om niet alleen priester Adolf Daens maar ook Aloïs De Backer te herdenken, die misschien een minder-bekende maar daarom niet minder belangrijke rol speelde. Om de lezer te helpen bij het zich inleven in de tijds kader werden foto's, facsimile's van krantenartikels, details van het Staatsblad en postkaarten uit die periode opgenomen.

Het boek is te lezen op de website van de Heemkundige Kring Haaltert ► <http://www.hkhaaltert.be/uitgaven.html>

Het volledige familieverhaal van Pieter Daens krijgt zijn vervolg in de rijk geïllustreerde brochure (wordt eerlang gepubliceerd) **'Pieter Daens en familie in woord en beeld'**.

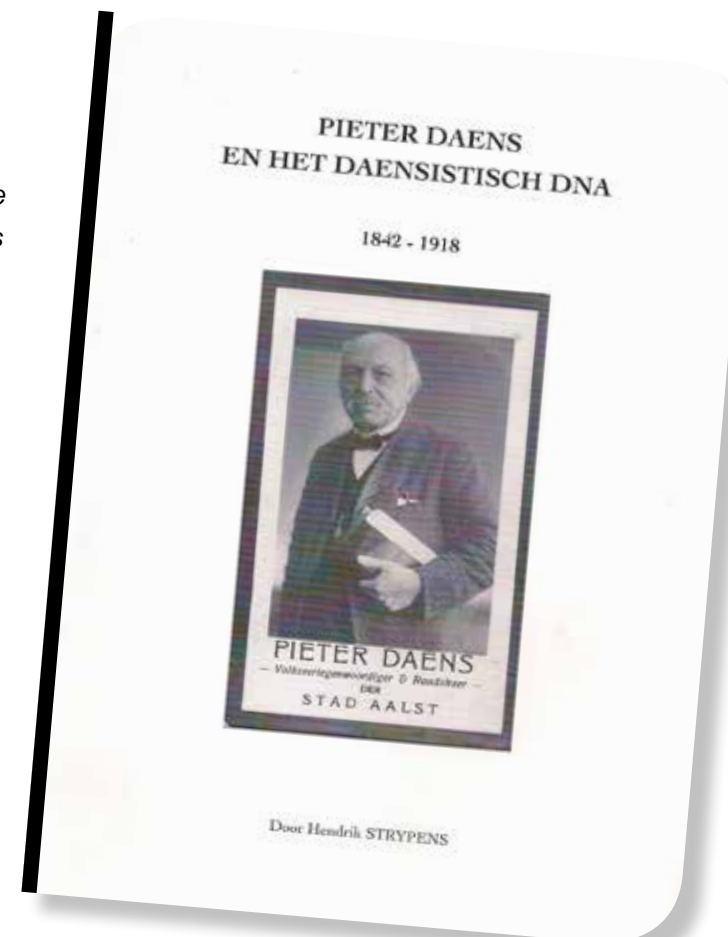
Prijs: 15 euro (met verzendingskosten plus 7 euro).

Overschrijven op rekening: BE77 4280 1086 4942 van Hendrik Strypens, Gentssteenweg 231, 9300 Aalst.

Eerder in 2018 publiceerde historicus dr. Hendrik Strypens de 64 pagina's en rijk geïllustreerde brochure **'Pieter Daens en het daensistisch DNA. 1842-1918'**.

In de Standaard Boekhandel, Nieuwstraat, Aalst te koop of bij de auteur (adres: zie hierboven), of via overschrijving van 15 euro (rekeningnummer: zie hierboven) en toevoeging van 7 euro voor de verzendingskosten.

MICHAËL FREILICH EN DE (ANTI-)VERLICHTING

W Enige tijd geleden: persconferentie van NVA om te melden dat de voormalige hoofdredacteur van 'Joods Actueel' Michaël Freilich de vijfde plaats toebedeeld krijgt op de kamerlijst voor de provincie Antwerpen.

Wat mij opvalt is niet het feit zelf dat Freilich voor deze politieke carrière kiest, maar dat een paar maal uitdrukkelijk verwezen wordt naar zijn verankering in de traditie van de Verlichting. Het is ook merkwaardig dat de voorzitter van de NVA, die als adept van de Ierse filosoof Edmund Burke (12 januari 1729 – 9 juli 1797), nooit veel waardering heeft gehad voor de waarden van de Verlichting, nu wel voortdurend verwijst naar die vermaledijde Verlichting.

Mijn stelling is dat uit de algemeen gekende standpunten van Michaël Freilich blijkt dat hij gewoonweg niet kán geworteld zijn in de Verlichting, tenzij hij vandaag die vroegere standpunten uitdrukkelijk afzweert. Ik verklaar mij nader.

1. Michaël Freilich kan omschreven worden als een radicale en zelfs fanatieke zionist, die er zijn handelsmerk van heeft gemaakt om elke vaak zeer terechte kritiek op de staat Israël (vooral in de onderdrukkende behandeling van het Palestijnse volk) te kwalificeren als een uiting van antisemitisme. Dit is een pure leugen. Laat mij toe hier een persoonlijke reflectie toe te voegen.

Het is een gewoonte geworden van de verdedigers van de zionistische politiek van de staat Israël om allen die daar kritische bedenkingen bij hebben, te beschuldigen van antisemitisme. Deze beschuldigingen zijn vaak goedkoop en doen niet ter zake. Ook

kritische joodse auteurs worden voortdurend geconfronteerd met die beschuldigingen.¹

Ik zeg in alle eerlijkheid van mezelf dat ik geen antisemiet ben. Ik durf mijzelf zelfs een filosemiet noemen. Ik ben al vele jaren bezig met de studie van de joodse bijbel. Ik ben ook promotor van een consequent volgehouden joodse lezing van de vroege christelijke geschriften, die ik beschouw als joodse geschriften, die zonder de achtergrond van TeNaCH² onbegrijpbaar en oninleefbaar zijn. En dat geldt zeker ook voor hedendaagse lezers.

Ik heb mij gedurende mijn hele loopbaan als leraar katholieke godsdienst met heel

▲ Paul De Witte

mijn wezen ingezet tegen elke vorm van racisme, waarvan het antisemitisme een duidelijk en extreem voorbeeld is. Ik heb mijn leerlingen met een zeer kritische blik leren kijken naar de kerkelijke geschiedenis, die vaak heeft uitgeblonken in velerlei vormen van antisemitisme.

Ik beschouw mijn liefde voor de joodse schrift die misschien wel de voornaamste maar vaak niet uitdrukkelijk genoemde pijler is van onze cultuur, als een teken van mijn filosemitisme.

2. In de loop van vorig jaar heeft de rechts-nationalistische regering van Israël beslist om de staat Israël uit te roepen

tot een 'joodse' staat. We beseffen wellicht onvoldoende wat de consequenties zijn van deze beslissing. In ieder geval gaat die beslissing in tegen één van de belangrijkste pijlers van de Verlichting: dat de staat enkel en alleen kan functioneren op grond van een seculiere invulling en nooit op basis van een of één religie.

Daar van Israël een joodse staat te maken, komt ook een tweede pijler van de Verlichting in het gedrang: de fundamentele gelijkheid van alle mensen in dat land wonen.

In de feiten wordt door deze beslissing de reeds bestaande 'apartheid', die maakt dat de ene mens (in dit geval de jood) gelijk is

OPINIE VERVOLG

dan de andere mens (in dit geval de Palestijn, die nochtans dezelfde geloofsbrieven hebben als de Joden om zich erfgenamen te noemen van de oorspronkelijke bevolking van 'Palestina'). Wanneer Michaël Freilich zich profileert als een onvoorwaardelijke en bijna blinde verdediger van het huidige functioneren van staat Israël, dan plaatst hij zich feitelijk buiten de traditie van de Verlichting.

3. Laat ik er nog een derde element aan toevoegen. De Staat Israël heeft er een gruwelijke gewoonte van gemaakt om al vele decennia alle resoluties van de Verenigde Naties cynisch naast zich neer te leggen. Dit is maar mogelijk geweest dankzij de heel dubieuze en dubbelzinnige steun van de USA en de rest van de westerse wereld, die vanuit een misplaatst schuldgevoel ten aanzien van de Joden na de Shoah, een ander onrecht laten bestaan, waarvan nu een ander volk al vele jaren het slachtoffer is geworden.

Hiermee gaat de staat Israël op grote schaal in tegen de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens en van het Volkerenrecht. Het gevolg van bijvoorbeeld de verdergaande nederzettingenpolitiek van de staat Israël, is dat een twee-staten-oplossing steeds meer onmogelijk wordt. Als deze oplossing dus echt onmogelijk wordt en gecombineerd wordt met het uitroepen van Israël tot een 'joodse' staat, dan is het hek definitief van de dam: dan wordt discriminatie gewoon gelegaliseerd.

Ik voeg hier nog aan toe dat de staat Israël alle Joden van waar ook ter wereld met open armen blijft verwelkomen, terwijl het aan Palestijnen wordt ontzegd en verboden om naar hun huizen en dorpen terug te keren waaruit hun voorouders 70 jaar geleden zijn verdreven door joodse terreurorganisaties. Want het is wellicht weinig geweten dat de stichting van de staat Israël gepaard is gegaan met een uiterst bloedige joodse terreur ten aanzien van de bestaande bevolking. Hiermee zeg ik niet dat er geen gruwelijke daden door de andere partij zijn verricht en dat de Arabische landen vrijuit gaan voor de huidige impasse.

Het is niet voor niets dat de Palestijnen 1948 het jaar van de Nakba (=rampjaar) noemen.

4. Besluit en een fundamentele bijbels-theologische kanttekening.

Wanneer Michaël Freilich als radicale zionist de staat Israël blijft verdedigen, dan plaatst hij zichzelf buiten de bevrijdende traditie van de Verlichting.

Als een politieke partij aan deze man een verkiesbare plaats op de lijst geeft, dan verraadt ze bewust of onbewust waarvoor ze zelf staat.

De figuur van Michaël Freilich is in deze veel dubieuzer en risicovoller dan de orthodoxe jood Aron Berger die gevraagd was om op de CD&V-lijst voor de gemeenteraadsverkiezingen te staan. De weigering om een vrouw een hand te geven

werd plots tot een staatszaak, terwijl het in vergelijking met het zionisme van Freilich eigenlijk als een onschuldige bagatel kan worden beschouwd was (zoals Bart DW dit laatste nog niet zo lang geleden zelf heeft toegegeven).

Als bijbelse theoloog wil ik uiterekend vanuit de Joodse Bijbel zelf nog een reflectie toevoegen. Als ik de joodse schrift goed begrijp, dan kan ik mijn gedachten best samenvatten in volgende stelling: **vanuit het bijbelse Israël, zoals dat in de vooral mythisch te kwalificeren verhalen zichzelf als uitverkoren volk heeft verwoord, verliest de huidige staat Israël zijn recht van bestaan als "volk van JHWH", omdat het door zijn optreden verzaakt aan zijn universele roeping om een bron van heil en gerechtigheid te zijn voor alle volkeren op aarde.**

Voor een reaalpoliticus klinken deze "bijbelse" en dus niet mijn woorden natuurlijk naïef en dwaas. Toch denk ik dat de leiders van de staat Israël ze zeer ernstig moeten nemen. Niemand beschikt over een glazen bol. We kunnen niet in de toekomst kijken. Maar de staat Israël in zijn huidige constellatie is op lange termijn niet houdbaar, tenzij deze staat zich tot de tanden toe (ook nucleair) blijft bewapenen. En dit laatste blijft maar mogelijk dankzij de onvoorwaardelijke steun van de USA én van het door schuldgevoel ten aanzien van 'de joden' getormenteerde Europa.

Ik stel mij enkel de vraag: zou Israël er ook voor de eigen toekomst niet goed aan doen om hun hypocriete en slechts in schijn theocratische staat op te geven en te doen wat de meerderheid van de eigen joodse bevolking "feitelijk" gelooft: maak van Israël een democratische seculiere staat, waarin alle bewoners van gelijke politieke en economische rechten kunnen genieten.³

Maak van jullie land een democratische voorbeeldstaat, die ik zou durven aanduiden als een seculiere Thorarepubliek, die absoluut geen theocratie is, integendeel zelfs.⁴

Want wie van "erets" (dit Hebreeuwse sleutelwoord betekent zowel 'de hele aarde' als 'het land Israël') en deze tweede betekenis van het woord een godheid en dus een afgod maakt, die wordt onnoemelijk gevaarlijk voor mensen en die wordt vanuit de Thora gezien radicaal ontrouw aan de ENE, de God van Israël.

Zou deze in de bijbel gewortelde keuze niet tot gevolg kunnen hebben - en dat kunnen we alleen maar hopen - dat de staat Israël zich niet meer verplicht zal voelen om beroep te doen op het barbaarse geweld waartoe het telkens weer overgaat wanneer het zich in zijn bestaan bedreigd voelt en waardoor het telkens opnieuw de facto afdrijft van en ontrouw wordt aan de roeping waartoe dit volk zich vanuit de eigen godsdienstige traditie geroepen voelt?⁵

OPINIE VERVOLG

W Sommige van deze vragen klinken misschien pretentius. Daarom voeg ik er eerlijkheidshalve aan toe dat ook alle politici, die zich bijvoorbeeld “christelijk” durven noemen, zich onder meer diezelfde uitdagende vragen moeten stellen: is ook hun optreden gedragen door deze ene vraag: **komt ons politiek handelen primair ten goede aan de verworpenen der aarde, aan de meest kwetsbaren en bedreigden, hier en waar ook ter wereld?**

■ Paul De Witte

1. **HAJO G. MEYER:** *Het einde van het Jodendom. Persoonlijke beschouwingen over Jodendom, holocaust en Israël.* Amsterdam 2004.

NORMAN FINKELSTEIN: *De drogredenen van het antisemitisme. Israël, de VS en het misbruik van de geschiedenis.* Amsterdam 2006.

2. *De joodse benaming van wat christenen het Oude Testament noemen.*
3. *Zie Avraham Burg: De Holocaust voorbij, Amstrdam 2008. De auteur van dit boek werd in 1999 voorzitter van de Knesset.. Hij houdt hierin een hartstochtelijk pleidooi voor een weg waarin Israël de giftige erfenis van Hitler achter zich zou laten. Pas dan zal een vreedzaam samenleven met de Arabische burenen en de Palestijnse bevolking mogelijk worden en ook een toekomst voor Israël zelf.*
4. *Alain Badiou, Het woord “Jood”. Ten Have Baarn 2008. In dit boek (p. 101-117) staat ook een vlijmscherp artikel over deze thematiek van Cécile Winter onder de titel: De meester-betekenaar van de nieuwe ariërs.*
5. *Is deze ontrouw niet duidelijk aan het licht gekomen in het buitenmaatse geweld van de afgelopen Gaza-oorlogen, maar vooral in de motieven die tot deze oorlog hebben geleid? De vraag waarom Israël deze oorlog écht is begonnen, uitgerekend op dat moment, is een gerechtvaardigde vraag? Welke strategische overwegingen hebben hier een funeste rol gespeeld, als we kijken naar de vele vooral Palestijnse doden en gewonden en naar de immense materiële verwoestingen in Gaza? Om een paar van die mogelijke motieven te noemen: nakende verkiezingen, een toenemende verrechtsing, het voorkomen van echte vredesonderhandelingen, een totale onderwerping én vernedering van de Palestijnen, en voor sommige Israëliëse politici het voorkomen van de twee statenoplossing?*

Colofon

Socioculturele vereniging

PRIESTER DAENSFONDS vzw

Aangesloten bij Aalsterse Cultuurraad, Aalst Mixt, Actiegroep Nederlands.

Maatschappelijke zetel:

Stadhuis, Grote Markt 3, Aalst (géén correspondentie-adres)

Correspondentie-adres:

Middelkouter 68, 9450 Haaltert

E-post:

info@daens.org

Website:

www.daens.org

Raad van Bestuur en Algemene Vergadering:

Stephan Beeckman, Martine Bode, Wouter De Bruyne (ondervoorzitter), Lieve De Geyter (secretaris/verslaggever), Joris De Kegel (penningmeester/ledenbeheer), Carolien De Neef, Johan De Nijs, Willy De Turck (erevoorzitter), Vicky De Wolf, Erik D'Hondt, Luc Geeroms, Jef Keymeulen, Rob Librecht, Wilfried Lissens, Eric Meersseman, Hendrik Strypens, Roel Temmerman, Hugo Van de Voorde (communicatie), Karel Van den Bossche, Luc Van Der Helst, Joost Vandommele, Johan Velghe (medevoorzitter).

Lidmaatschap

(rekeningnummer: IBAN: BE40 7370 2745 3063;
BIC: KREDBEBB)

Jaarlijkse bijdrage:

15 euro (7,50 euro scholieren en studenten);

25 euro ereleden en openbare besturen;

50 euro beschermende leden.

Verantwoordelijke uitgever:

Vicky De Wolf,

Middelkouter 68, 9450 Haaltert

053/83 31 95, e-post: vicky.dewolf@hotmail.com

Hoofdredacteur:

Johan Velghe,

Stasegemsestraat 112 A/1, 8500 Kortrijk,

056/25 71 82

Redactie:

Wouter De Bruyne, Anse De Mil, Paul De

Witte, Vicky De Wolf, Lieve Eeckhout, José

Gavilan & Luc Pots schreven de bijdragen in dit nummer.

Illustraties & foto's:

Archief Priester Daensfonds, Johan Velghe,

Hugo Van de Voorde, Vredeshuis & Broeiklas

brachten de illustraties & foto's aan.

Opmaak:

Marijke Van de Voorde deed de lay-out.

Privacyregelgeving:

Conform aan de privacyregelgeving worden de persoonsgegevens verbonden aan het lidmaatschap uitsluitend aangewend voor de toezending van de periodiek 'Daens Vandaag', uitnodigingen voor activiteiten en nieuwe publicaties van het Priester Daensfonds vzw. Deelnemen aan activiteiten houdt de toestemming tot publicatie in van actie- en groepsfoto's van deze activiteiten. U kunt te kennen geven niet op gepubliceerde foto's voor te komen.

Het Neutraal Ziekenfonds Vlaanderen staat garant voor tussenkomsten tandzorgen, optiek, lidgeld sportclub en jeugdbewegingen, dieetadvies, vaccinaties, schoolreizen, speelpleinwerking, kampen, orthodontie, logopodie, ...

Kersverse ouders kunnen ook nog rekenen op tal van geboortevoordelen (geboortepremie, terugbetaling luiers, kraamhulp, thuisoppas zieke kinderen, ...).

 **Neutraal
Ziekenfonds
Vlaanderen**

UW PARTNER VOOR ZEKERHEID